

de almindelige Regler. Det Spørgsmaal, der her foreligger, er altsaa kun, hvorvidt man vil give den i dette Tilfælde konstituere Mand det fulde Distriktslægehonorar, det maa i saa Fald Staten udrede, eftersom der ikke kan paalægges den, i hvis Sted han indtræder, at udrede Nogetsomhelst ud over det, han efter Loven skal udrede. De to andre Tilfælde ere af en noget forskjellig Art, idet det dreier sig om Konstitutionshonorar for Mænd, der ere konstituerede under de paagjældende Distriktslægers Sygdom. I saadanne Tilfælde bør vistnok Distriktslægerne bidrage en Del dertil, selv om Staten kan træde hjælpende til. Dette er imidlertid oplyst her at være slet; og da Forholdene i de paagjældende Egne, som ere af sidesliggende, ere temmelig eiendommelige, navnlig forskjellige fra, hvad Tilfældet er i Kjøbstæderne, har man ikke Noget imod, at Statskassen tilskyder det fulde Bengebidrag, medens de paagjældende konstituerede Læger have frit Ophold hos Distriktslægen. — I Lovforslaget er der begjært bevilget 1,200 Kr. til Trækgardiner til det zoologiske Museum. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, men kun henvise til Betænkningen, hvor der er gjort den Bemærkning, at denne Udgift kunde have været forudset. Den overstrider jo temmelig betydelig, hvad der pleier at medgaa til den Art af Udgifter. — Nr. 20 i Betænkningen angaar et stillek Vædringsforslag vedkommende Døvstummeinstituttet; i dette er der paa Grund af en Lærerindes Sygdom og senere paafølgende Død indtraadt, som det synes, nogen Uorden, som medfører en temmelig betydelig Udbedring af forskjellige Beskædningsgjensstande og andre Gjenstande. Under saadanne Forhold maatte selvfølgelig Forstanderen have paaset, at det gik i en passende Orden, selv om der maatte træffes midlertidige Foranstaltninger, og Udvalget har troet at burde henlede Opmærksomheden paa, at det ikke kan vidne om noget tilstrækkeligt Tilsyn fra Forstanderens Side, naar saa betydelige Mangler have kunnet ophøje sig. — De Bevillinger, som den høitærede Indenrigsminister paa § 14 har begjæret til en Udvidelse af Skive og Lunderskov Stationer, har Udvalget modtaget meget betydelige Oplysninger om, men paa Grund af disse Oplysningers Omfang og Bestaffenhed ønsker man at udsette dette Spørgsmaal til 3die Behandling og har derfor ikke gjort nogen Indstilling i saa Henseende. — Ligeledes har Udvalget modtaget meget udførlige Oplysninger om Dampfergehavnene ved Korsør og Nyborg, til hvilke der jo begjæres en Bevilling af 114,000 Kr. ud over, hvad der allerede tidligere er bevilget. Disse Op-

lysninger findes under Nr. 52, og jeg skal henlede Opmærksomheden paa dem. — Endelig er der under Nr. 53 stillet Forslag om en Erstatning til Kjøbenhavns Kommune for, at Kommunen skal undlade at følge de til Jernbanens Udvidelse bestemte Grunde. Dette Spørgsmaal staar i Forbindelse med et Spørgsmaal paa Finantsloven og vil finde sin Afgjørelse ved 3die Behandling af denne, og jeg skal derfor anbefale, at det udsettes.

Judenrigsministeren (Stael): Jeg skal dog tillade mig en lille Bemærkning til, hvad den ærede Ordfører udtalte med Hensyn til Post- og Jernbanebygningerne i Thisted og Faaborg. Det synes at fremgaa af Alt, hvad der er anført, ligesom af, hvad den ærede Ordfører udtalte, at man har den Forestilling, at den Omstændighed, at Post- og Jernbanebygningen i Bogenfse er anlagt for en meget betydelig mindre Sum end de tilsvarende Bygninger ved Thisted og Faaborg, hidrører fra, at man har anlagt Post- og Telegrafvæsenets Lokaler og Behøvelsesleilighederne netop i Stationsbygningen. Naar man har den Forestilling, at det er den væsentligste eller eneste mervirkende Grund til, at disse Lokaler ere tilveiebragte for en billigere Sum, er dette ikke rigtigt. Bekostningen ved de paagjældende Bygninger afhænger af disse Bygningers Størrelse og denne igjen af Omfanget af de Forretninger, der skulle udføres paa disse Steder. Det er den virkelige Hovedgrund til, at Bygningerne i Thisted og i Faaborg ere saa betydelig større end de tilsvarende Bygninger i Bogenfse, at Bygningernes Størrelse skulde rette sig efter Forretningenes Omfang. Det skal imidlertid ikke negtes, at der kan være Tilfælde, hvor man bekvemt kan anlægge det Hele i een Bygning, og at der derved kan være nogen Besparelse saavel for Jernbanevæsenet som for Postvæsenet, men det er ingenlunde altid Tilfældet, at det kan ske. Det kan lettere ske ved smaa end ved store Anlæg, men hvor det kan ske, vil det selvfølgelig blive gjort, fordi det maa erkjendes, at det har nogen Indflydelse, men det er langt fra Narjagen til den betydelige Forskiel paa Anlægsomkostningerne ved disse Stationer.

Alberti: Jeg vil tillade mig at tale lidt om et Afsnit under Justitsministeriet, nemlig det Forslag, der ommeldes i Betænkningen under Nr. 10, og da navnlig den Del deraf, som angaar en Tillæggsbevilling til 2det Brevskriverkontor. Dertil har den høitærede Justitsminister forlangt 1,500 Kroners forøget Tilskud, og Udvalget har indstillet det. Jeg